

Obtest, Menulio Karunos Kautynes

Vasario siaurys kinke vejus namon
Perpjautom gerkleim inkste vokieciu sunys
Varnai suko ratus virs degesiu kruvu -
Livonija puole po kojom lietuviu!
Kas svetima buvo siai zemei sventai
Isnyko su dumais, krauju nutekejo,
Kur dar pries dvi saules skambejo
Keista gargaliuota kalba
Dabar plytejo dykra
Ir ziezirbom vejas kalbejo

Pazvelki, kryzeivi, i mano akis
Kas tai per sviesa, kuri sklinda is ju
Kur dauzo i sipulius tavo nieksiska zvilgsni!
Kas tai per ugnis, kuri dega sirdy
Kur liepsnoja juoda nekentimo liepsna
Kas tai per jega, kuri rankom plikom
Traisko tave gelezini!

Girgzdejo apkrauti rogiu kaustytu remai
Dziugiai prunkste zirgai
Namu veja uzuosdami
Pergales grobi ant kupros
Pergales slove sirdy
Neses lietuviai
Kunigaikscio Treniotos namo vedami

Paskenduscia isdavysteje
Ryga jau gaube tamsa.
Kryznesiu isverstskuriu buriai
Pasaloj lauke lietuviu
Nakties danguje sidabriniu kardu
Debesis skrode Menulis
Kazkur tolumoj nuaidejo
Stovyklos sargu aimana
Lyg kraupiausiam sapne
Aplink sujudo tamsa
Mirtina menulio sviesa
Suzibo kardu asmenyse
Kas priesu liko gyvas
Dekojo saviems nelabiems ir sventiems
Kad isnese nieksiska kaili
Is mirtinu gniauztu lietuviu
...Tokiu nedaug buvo!